

2020 FEBR 14.

Alkotmánybíróság

A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság útján

2020 FEBR 14

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Kuczora Gergely ügyvéd (Kuczora Ügyvédi Iroda,

) mint érintett (mellékelten

csatolt meghatalmazással (1. sz. melléklet) igazolt jogi képviselője az Alkotmánybírósághoz
2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a

I. rendű, II. rendű, III. rendű, valamint
rendű alperesek között, személyiségi jog megsértése és sérelemdíj iránt folyamatban volt, jogerősen
befejezett eljárásban a Fővárosi Törvényszék 31.P.23.208/2017/12. számú elsőfokú (2. sz.
melléklet), valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.330/2018/5. számú másodfokú ítéletének (3. sz.
melléklet), továbbá a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.716/2018./4. számú ítéletének (4.
sz. melléklet) alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1.

Az érintett jogi képviselője útján a Fővárosi Törvényszéken 2017. augusztus 23. napján keresetet
nyújtott be valamint ellen
személyiségi jog megsértése és sérelemdíj megállapítása iránt.

Az érintett a kérdéses időszakban az főtítkára volt. A tényállás szerint weboldalon elérhető internetes hírportál
napján cikket közölt „
-a-
A cikk szerzői a weboldalon
található impresszum szerint a a sajtótermék kiadója, edig
a felelős főszerkesztője volt.

A cikk többek között olyan fényképfelvételt közölt, melyet az újságírók az érintett ingatlanról,
annak kerítéssel elzárt belső kertjéről készítettek. A fényképfelvételeken túlmenően a cikkben
megosztásra került egy videófelvétel (6. sz. melléklet) is, amelyen látható, hogy a cikk írói autójukkal
„üldözőbe veszik” az érintett által használt gépjárművet, illetőleg az is, hogy az újságíró az érintett
és családja által lakott nyaraló kertjébe bekiabálva próbálja felvenni a kapcsolatot az ott lakókkal.

Az újságírók a felvételen rögzítették továbbá a nyaraló közvetlen környezetét, a kapun kifüggesztett házszámra ráközelítettek, továbbá rögzítették a nyaraló belső kertjében látottakat.

A cikkben megosztásra került a bérelt ingatlant népszerűsítő és bemutató weboldal linkje is, ahol az ingatlan címe is fel van tüntetve.

A cikk szerzői több ízben is utalnak arra, hogy az érintett mint a rászoruló gyermekek üdültetését végző [REDACTED] főtitkára, az [REDACTED] költségén, a gyermekek üdültetésére fordítandó közpénzből bérel maga és családja számára luxusingatlant, ezzel megsértve az érintett személy jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait.

Az ingatlan kerítésére történő felmászással készített fényképfelvételekkel, a bekiabálással, továbbá az érintett személy használatában álló gépjármű követésével pedig a magán- és családi élet tisztelgésben tartásához, valamint a magánlakás védelméhez fűződő személyiségi jogok sérültek.

A Fővárosi Törvényszék 2018. február 7. napján kelt, 31.P.23.208/2017/12. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az érintett jogi képviselője útján fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélet ellen, a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla azonban 2.Pf.20.330/2018/5. számú jogerős ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

Az ügyben az érintett felülvizsgálati eljárást is kezdeményezett, mivel álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.330/2018/5. számú ítéletében a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésben, valamint a 2:43. § b) pontjaiban foglaltakat jogszabálysértő módon értelmezte és ennek eredményeként tévesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a cikkben közölt fényképek és videó elkészítésével és nyilvánosságra hozatalával nem sértették meg az érintett magán- és a családi életéhez, valamint a magánlakás védelméhez fűződő személyiségi jogát. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.716/2018./4. számú ítéletében a felülvizsgálattal támadott rendelkezéseket hatályukban fenntartotta.

Az érintett a Kúria ítéletét az elektronikus kézbesítési rendszeren keresztül 2019. december 17. napján vette kézhez, így az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt, az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos határidő a felülvizsgálati eljárásra, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tű határozat 32. § (3) bekezdésére tekintettel megtartottnak tekintendő.

Álláspontunk szerint alapvető alkotmányjogi kérdést érint a hivatkozott eljárás, ugyanis elvi jelentőségű annak megítélése, hogy mely magatartások esetén következik be az Alaptörvény VI. cikkének (1) és (2) bekezdéseiben foglalt magán- és családi életéhez, valamint az otthon nyugalmához fűződő alapjog sérelme.

2.

A korábban hivatkozott [REDACTED] elnevezésű internetes hírportálon megjelent cikkben az újságírók arról számoltak be, hogy az érintett mint az [REDACTED] vezető beosztású, döntésre jogosult [REDACTED] egyik legdrágább szálláshelyéről – melyet

napi 110.000,- Ft-ért lehetett bérelni – jár be a [REDACTED] területén található irodájába. A cikk fotó- és videófelvevételeket is közölt az ingatlan kertjéről, az ingatlan előtt parkoló autóról, valamint az utcaképről. A videófelvételen jól látható, hogy a cikk írói autójukkal követik az érintett használatában álló gépjárművet, valamint az is, hogy az újságíró a kerítésre felállva, az ingatlan kertjébe bekiabálva, a kertbe bekamerázva próbálja felvenni a kapcsolatot a házban lakókkal.

Az Alaptörvény már a Nemzeti Hitvallásban is rögzíti a család és a családi élet fontosságát, valamint a védelmükhöz fűződő jelentős társadalmi érdeket, a VI. cikk (1) bekezdésében pedig kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát tiszteletben tartsák. Ugyanezen cikk (2) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmit.

A Kúria a fent hivatkozott felülvizsgálati eljárása során hozott ítéletében deklarálja, hogy a magánélethez, illetve a magánlakáshoz való jog védelmének alapja az egyén számára annak a lehetőségnek a biztosítása, hogy a nyilvánosság elől elrejtőzzön, a rá vonatkozó információk napvilágra kerüléséről dönthessen, és megakadályozza az indokolatlan, önkényes beavatkozást a magánszférájába. Kimondja továbbá, hogy ez a védelem kiterjed az otthonra, a visszavonulás és a családi élet színterére, annak állandó vagy ideiglenes jellegétől, valamint tulajdoni viszonyaitól függetlenül.

Az érintett a kérdéses ingatlanban családjával együtt lakott a cikk keletkezésének idején, az a családi életük színtere volt.

Az Alaptörvény VI. cikkének rendelkezéseire figyelemmel megalkotott, a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: magánélet védelméről szóló törvény) 9. § (3) bekezdése példálózó jellegű felsorolást tartalmaz a családi élet tiszteletben tartásához való jog sérelmét jelentő magatartásokról, melybe beletartozik mások mellett a családi élet jogosulatlan megsértése, zavarása is. Ugyanezen törvény 10. §-a az otthon tiszteletben tartásához fűződő jogot védi, melynek (2) bekezdése szintén példálózó jelleggel felsorolja az egyes sértő magatartásokat, ilyen különösen mások otthonába történő zavaró, zaklató módon való beavatkozás.

Az újságcikkben szereplő videóból kiderül, hogy az újságírók tudták, az érintett nem tartózkodik a kérdéses ingatlanban, ők mégis azzal a kijelentéssel mentek vissza az ingatlanhoz, hogy megnézzék, „hátha napközben valaki otthon maradt [REDACTED] Ez a magatartás a családi életbe való jogosulatlan beavatkozás lehetőségét veti fel, hiszen csak az érintett családtagjait tudták volna kérdőre vonni az adott időpontban.

A videófelvételen az látszik, hogy az egyik újságíró a kerítésre felállva néz és kameráz be az ingatlan kertjébe, miközben hangosan azon morfondírozik, mit ordíbalhatna be, ami „újságíró”. Kérdésként merül fel, hogy a kapcsolatfelvételnek miért ezt a módját választották, miért nem használták a csengőt. A beordíbalás, a tömör kőfalkerítés talapzatára való felállás és onnan bekukucskálás, bekamerázás az ingatlan kertjébe, egyértelműen zaklató jellegű magatartások, amelyek sértik a magánélethez, a családi élethez, valamint az otthon nyugalmaához való elidegeníthetetlen, alkotmányos jogot, különös tekintettel arra, hogy az újságíró nem tudhatta, hogy a kertben épp nem tartózkodik senki, így az érintett kivételével – aki tudottan nem tartózkodott az

ingatlanban – az ingatlan valamennyi használója tekintetében fennállt a potenciális lehetősége annak, hogy őket videóra vegyék.

Az ingatlanok köré emelt kerítés, különösen, ha az tömör kőből készült, és egy ember átlagos magasságát meghaladó méretű, a magánszféra biztonságát szolgálja, a magánélet kívülállók előli elzárása a célja. Ennek teljes figyelmen kívül hagyását és a magánszférába való önkényes és jogtalan beavatkozást jelenti az, ha valaki a kerítésre felállva mégis az ingatlan területét kémleli, különösen, ha azt még videófelvételen rögzíti is.

Az eljáró bíróságok hivatkoztak arra, hogy az érintett közéleti szereplő, így fokozottabban tűrni köteles a magánéletébe történő beavatkozást. Ezzel a megállapítással azonban ellentétes a magánélet védelméről szóló törvény 7. § (2) bekezdése, miszerint a közéleti szereplő magán- és családi életét, valamint otthonát a nem közéleti szereplőnek minősülő személlyel azonos védelem illeti.

Nem lehet továbbá hivatkozni az érintett közéletben betöltött szerepére, mivel a második látogatás alkalmával az újságírók tudták, hogy maga az érintett nem lesz otthon, így az egyértelműen egy provokatív, a családtagok ellen irányuló, zaklató jellegű magatartás volt, amely alkalmas arra, hogy sértse az Alaptörvényben is deklarált, magán- és családi élethez, valamint az otthon nyugalmához való alapjogot. Az Alkotmánybíróság a 39/2007. (VI. 20.) AB határozatában kimondta, hogy az alapjog korlátozásának alkotmányosságához szükséges, hogy a korlátozás megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyenek egymással. Erre figyelemmel a jogalkalmazó a korlátozás során köteles az adott cél eléréséhez szükséges legenyhébb eszközt alkalmazni. Amennyiben tehát tudható, hogy az újságíró a kapcsolatfelvétel során kizárólag a családtagokkal tud kapcsolatba lépni, csak róluk tud esetlegesen felvételeket készíteni, úgy a személyiségi jogok ilyen fokú sértése már nem mondható sem szükségesnek, sem pedig arányosnak a közügyek vitatásához való jog érvényesülése érdekében. A szükségesség elvének ellentmond továbbá, hogy a közügyek vitatásához való jog érvényesülése érdekében indokolatlan volt egy olyan ingatlan kertjéről felvételeket készíteni, ahol potenciálisan nem közéleti szereplőnek minősülő személyek tartózkodhattak volna, miközben az interneten, az ingatlant hirdető weboldalon, egyébként is találhatók felvételek az ingatlanról, mindenki számára elérhető módon.

Az újságírók ezen magatartásukkal befolyásolták a család további életét, ugyanis ha valaki abban a fenyegetettségben él, hogy más személy róla a saját lakásában, illetve kertjében hozzájárulása nélkül kép- vagy hangfelvételt készíthet, elveszti azt a biztonságérzetet, amely a zavartalan pihenést és magánéletet biztosítaná, így az ingatlan kertjét többé nem tudták nyugodtan, annak rendeltetése szerint tovább használni. Ez a családi- és magánélet, valamint a magánlakás és az otthon nyugalmanak sérthetetlenségét súlyos fokban és önkényesen sértette.

A közéleti érdeklődésre számot tevő kérdést más módszerrel is lehetett volna tisztázni, például hivatalos megkeresés útján, de erre nem került sor, így nem lehet arra hivatkozni, hogy az alapjogi sérelem arányos volt.

A fentiek alapján álláspontunk szerint az eljáró bíróságok a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésben, valamint a 2:43. § b) pontjaiban foglaltakat az Alaptörvény VI. cikkének (1) és (2) bekezdését sértő módon értelmezte és ennek eredményeként tévesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a cikkben közölt fényképek és videó elkészítésével és nyilvánosságra hozatalával nem sérült az érintett magán- és a családi életéhez, valamint a magánlakás védelméhez fűződő személyiségi joga.

3.

Nyilatkozom, hogy [REDACTED] érintettségét az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapozza meg.

Nyilatkozom továbbá, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ítéletek végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelem nem került előterjesztésre.

Mellékletek:

1. sz. melléklet: Ügyvédi meghatalmazás
2. sz. melléklet: Fővárosi Törvényszék 31.P.23.208/2017/12. számú elsőfokú ítélete
3. sz. melléklet: Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.330/2018/5. számú másodfokú ítélete
4. sz. melléklet: Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfy.IV.21.716/2018./4. számú ítélete
5. sz. melléklet: Újságcikk
6. sz. melléklet: Újságcikkben szereplő videó

Budapest, 2020. február 12.

[REDACTED]
érintett képviselőtében:

Kuczora Ügyvédi Iroda
dr. Kuczora Gergely

[REDACTED]
dr. Kuczora Gergely
ügyvéd

Kuczora Ügyvédi Iroda
[REDACTED]

